

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΚ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΩΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

••• Ηγάννης κε' ό Μαρης
μελούνε κε' ἀπορεῖς.

M.— Έτελειώσανε τὰ μάγια
τὴ Δευτέρα στὴ Βοιλή
καὶ σοφίας κουκουβάγια
στὸ κατάρι μας λαεῖ.
Πά' ἡ μηχανορραφία,
πᾶν' οἱ φανῆι πειρασμοὶ
κε' ἥρθ' δ νοῦς, ἥρθ' ἡ σοφία
κε' ἡ πανίσχυρος Πυγμὴ.

••• Ήρθ' δ Γίγας, ἥρθ' δ γρόθος,
πούτανε κρυφός μας πόθος.
••• Ήρθ' δ γρόθος ἥρθ' δ Γίγας,
ἥρθ' ἡ χείρ ἡ στιβαρὰ,
κι' ἔξανάδωσε δ Ρήγας
στὸ λαό του τὴ χαρὰ.
Καλορίζιας Λευτέρη
κυβεονήτη μου χρούε.
Μ' ἔψησε τὸ καλοκαῖτοι
καὶ δροσίζοιται μ' ἐσὲ.

••• Πάρο' τὴ φρούστα Λευτέρακη
διώχκ' τὸν Πρωτοπαπαδάκη
καὶ τὸν ἄλλους τὸν ἐφτάν
π' ἀσκωθήκαν' οἱ δαιμόνοι
καὶ τὸν Κράτους τὸ τιμόνι
σοῦ τὸ πήρανε κλεφτά.

••• Πάρο' τὸ καμουτσί, Λευτέρη,
δόσε τους ἀπὸ να χέρι.
Διασκόρπισε τὸν νάνους
γκρέμισε τὸν λαοπλάνους
καὶ τὸν τσαλαπετεινὸν
πῶγιναν στὸ Κράτος συνίπτα.
Πάρο' τὸ καμουτσί καὶ χτύπα
οὐδετέρους πισινοὺς.

••• Κόψε του τὴ τοῦ Βοξίκη
τὴν ὄρὰ ποῦ τὴν κουνεῖ,
νὰ τρυπώσῃ τὸ σκουλίκι
καὶ νὰ μὴν ξαναφράγι.
••• Στὸ μέρας ἐν μεγάλοις
ποῦ κι ἄν εἴης γὰ σφάλης
καθόη βγήκανε τὰ λάθη,
βάρ' τοῦ Γούναρον νὰ μάθῃ
τίνος ἔγεινε τοιμπούρι.

Σὺ δ Γίγας ἐν ἀξίᾳ
δόσε μιὰ τοῦ Εύταξία
πέταχτόνε στὸ Ληξοῦρι.

Μέσ' τῆς θάλασσας τὸν πάτο
βούλιαξέ τονε τὸ Στράτο
λόγῳ ποῦναι ναυτικὸς
καὶ τὸ Κράτος ναυτιάζει
βλέπωντας νὰ κουβεντιάζῃ
μὲ τὸν Σένγκ άρμονικῶς.

Χτύπα τὸν Τρανταφυλλάκους,
δεῖρος καὶ τὸν Μπαλτατζῆδες,
διώξε τοὺς τὸν βρυκολόκους,
ξώρισέ τῆς νυκτερίδες
π' ἀνεφάνησαν ἐσχάτως,
σὲ ἀτμόσφαιρα θολή
κι' ἐβρωμέψανε τὸ Κράτος
ἀπὸ πρῶτα πὸ πολὺ.

Σήκω γλήγορα Λευτέρη
ξαναπιάσε τὴ δουλειὰ.
Βαρεμῆκαν νηοὶ καὶ γέροι
ἀκαρτέρει κι' ἀκαρτέρει
φὶ λελεπεύθετο θεός.
Σύρκω Γίγα παρ' τὴ φρούστα
ἰσχυρᾶς θελήσεως.
Φέρε μας στὰ πρῶτα γοῦστα
τῆς ἐκαθαδυίσεως.

••• Γίγα καὶ τὶ δὲν πάθαμε ἀφ' ὅτου μᾶς ἀφῆκες ;
••• Τὶ λαμὰ σιναχθανὶ¹
ἀπάνου μας οἱ Γερμανοὶ²
ἐπέσανε σὰ σηῆκες.
••• Κι' ὅτινος μέσ' τὴν τζέπη του ἥθελες κάμει τσάρκα,
σωρδό, ποῦ λές Λευτέρη μου, τοῦ τάβρισκες τὰ μάρκα.
Δούλευαν στὴν ἐντέλεια
αὐτές ἡ προπαγάντες,
καὶ Μάρκον εὐαγγέλια
ἐκήρυσσον οἱ πάντες !

••• Γίγα καὶ τὶ δὲν πάθαμε ἀφ' ὅτου μᾶς ἀφῆκες !
••• Γίγα μου πῶς μᾶς ἀφῆκες καὶ τώρα πῶς μᾶς βρῆκες !
••• Εθνοσωτῆρα μου καιρὸν μὴ κάνης.
••• Θμέσως ἀρχίσε νὰ ξαναφτιάνης
καὶ νὰ στελιάζης μὲ τὴν πυγμὴ,
ὅσα σώχυλασαν οἱ πειρασμοὶ.

••• ΙΑΝΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΝΕΩΓΕΡΜΟΥ
••• Τὸν αὐτὸν εἰρηνικὸν χρυσόν μας
••• Μαζὸν μὲν τρικάνε καὶ λατὰ παλὰ.
••• Τὶ ὑποβούμην μέρ' τὸ μεσάντας
••• δεν μᾶς ετάρεσαν τα λαγκά.
••• Τὸν αὐτὸν εἰρηνικὸν χρυσόν μας
••• καὶ τὸ μεγάλη μπελμπού.
••• Καὶ τὶ πετρέλαια καὶ τὶ μπενζίνες
δὲν μᾶς ἐπιάσανε μὲς τὰ νησιά !

Αφότου ἔλειψες ἀπὸ κοντά μας,
ἀνεγδίγητα τὰ βάσανά μας !
Βγῆκαν οἱ Ἀγγλοὶ μὲν ποψίες
εἰς τὰ παράλια τὰ μακρυνά
καὶ μᾶς ἀρχίσανε τὴς νησοφίες
κι' ὅλα ἔσκεπταστα, ὅλα γυμνά
μᾶς ἐτυράζανε τὰ πρόματά μας,
π' ἀπογορεύεται κανεὶς νὰ πῇ,
κι' ἐμεῖς τραβούσαμε τὰ μάγουλά μας
ἀφ' τὴν ντροπὴν !

Καὶ τὸ δὲν πάθαμε μπάρμπα Λευτέρη
ὅσο μᾶς εἶχες στὴν ἑρημιὰ !
Σεισμοὶ γινήκανε σ' ὅλα τὰ μέρη
σὲ Σάμο, Πύλαρο κι' Ἀγιά Θυμιά.
Σκόνι μᾶς τάκανε τὰ Διβαράτα
κι' ὅλοι φωνάζουν γιὰ παραπήγματα..
Φρίκη, Λευτέρη μου, μέσ' τὰ Λουρδάτα.
Ως κι' ἡ ντομάτες ἔχουνε δήγματα !

Οργὴ Ἀντάτας, δογὴ Κυρίου
ἀφ' ὅτου λείπεις μᾶς ἔχει βρῆ,
κι' δι Παντοκράτωρ τοῦ Αηξουρίου
ὑπέστη δῆγμα κι' αὐτὸς βραδὺ,
καὶ νῦν ἀνόρθωσον αὐτὸν, Μεσία,
μὲν μέτρα σύντονα καὶ ὄγκια
γιατὶ σ' ἐκείνη τὴν ἔκκλησία
γίνονται θαύματα ἐκλογικὰ.

Αφότου ἀπεκώρησες ἀπὸ τὴν ἔξουσία,
τέτοιοι σεισμοὶ τρομακτικοὶ μᾶς βρήκανε, Μεσία,
ποὺ τώρα μ' ὅλους τοὺς οτρατοὺς καὶ τοὺς ἐνδόξους στόλους
μᾶς βρῆκαν οἱ μηχανικοὶ
ἐν στάσει διτλωματικῆ
έτοιμορρόπους ὅλους !

Αφότου ἔλειψε τὸ φῶς ποὺ δίνεις,
σύγνεφα μαῦρα τῆς σκοτοδύνης
ἡρθαν κι' ἔσκεπασαν τὸν οὐρανὸν.
Χάμη τὸ πνέυμα σου τὸ φωτεινὸν
τὸ σπινθιρίζον, τὸ σμερδαλέον,
κι' ἥρθε ἀπώλεια
π' οὔτε καὶ σπίρτα δὲν ἔχουν πλέον
τὰ μονοπόλια !

Ἡταμε, Γίγα μου, σ' ἔνα σημεῖο
ἀφότου λείπεις ἀπὸ τὰ πρόματα
ποὺ γιὰ νὰ λάβῃς ἀφ' τὸ Ταμεῖο,
θὰ πᾶς μὲ τάματα !
Αφότου λείπεις σὺ γαλαξία,
ἀπὸ τοῦ Κράτους τὸν οὐρανὸν,
κάθε Ταμεῖο τοῦ Εύταξία
σὰν τὸ κεφάλι του μένει κενὸν !

Γύνας ἥρθε στὸ τιμόνι,
τὴν πυγμὴν αὐτοῦ ὑψώνει
καὶ οὐαὶ ὑμῖν βαρῶνοι !
Βενιζέλος ἥρθε πάλι,
νέα κάστανα θὰ βγάλῃ
τῆς Ἀγγλίας τὸ κοντάλι.

Πᾶν' ἡ μποσικὲς ποὺ ξέρεις
τοῦ Βοζίκη καὶ τοῦ Στράτου.
Γύνας ἤγγικεν Λευτέρης
τοῦ θὰ γδῆις τὸ θαύματά του
κι' τὸ ἀμό κι' ἀνθωρε,
καὶ εἰς ἐνστρατείας νέας
θὰ μοὺ γίνης δεκανέας
τὸ τεχύτερον, Μαρη.

Ἐν στιγμαῖς ἀπελπισίας,
νάτος πάλιν ὁ Μεσίας
ὧς νυμφίος ἐκλεκτὸς,
καταφθάνων ἐν τῷ σκύτει τῆς πολιτικῆς νυκτὸς,
καὶ μακάριος δι στόλος, δι στρατὸς κι' ἡ ἐφεδρεία
ποὺ ἐνδόξως θὰ κινήσῃ μὲ τὴν πρώτην εύκαιρια,
καὶ ἀνάξιος ἐκεῖνος ὃν ενδίσκει δαθυμοῦντα
ἔνεκεν φαυλότητος,
καὶ πολιτικὴν τηροῦντα
τῆς οὐδετερότητος.

Τώρα πὲ μὴ σὲ τρομάζουν παντελῶς τὰ γεγονότα.
Ἡσυχος νὰ μοῦ κοιμᾶσαι
καὶ καθόλου μὴ φοβᾶσαι
τῶν Δυνάμεων τὴν νότα.
Τώρα ποῦθ' ὁ Βενιζέλος, στὰ βελόνια νὰ πετᾶς.
Τώρα μύτη ψ' ἀσηκώσης,
κι' ἄν σωλέγανε νὰ δώσης,
τὶ θὰ πάρῃς νὰ διωτᾶς.

"Αλλη δοῦσις,
ἄλλη φάσις
καὶ πορεία τῶν πραγμάτων.
Αἰσιόδοξος Φαέθυντος τώρα τ' ἄρια του θὰ ζεξῃ
καὶ κανένας δὲν θὰ παίξῃ
μὲ τὸν ἄνδρα τῶν θαυμάτων.

"Αν σωλέγανε νὰ δώσῃς τὴν Καβάλλα καὶ τὴν Θάσο
κι' ἄν ως τώρα ἐκοιμᾶτο
κι' ἐκαθώσουνε ἀργὸς,
μήνη κοιμᾶσαι χασόμερη
παρὰ ξύπνα χέρι, χέρι
κι' ἔφτασ' δι θαυματουργὸς.

Πᾶν τοῦ Μπαλταζῆ τ' ἀστεῖα,
ἔπεσε ἡ φαυλοκρατία
καὶ τοῦ Γούναρη δι μύτος.
Κι' ἄν δὲν ἔχουν ἀπολύτως
τὰ ταμεῖα μας λεφιὰ,
πλούτη τώρα θὰ βρεθοῦνε
καὶ θὰ υπερπληρωθοῦνε
ώς ἐκ θαύματος κι' αὐτὰ.

Τὸ τιμόνι τῆς πατρίδος Βενιζέλου πέρονουν χεῖρες
ν' ἀναζήσῃς, ν' ἀναλάβῃς.
κι' ἄν τὰ μάρκα δὲν ἐπῆρες,
μέσ' τῆς λόρες θὰ σκοντάβῃς.
Ολα θὰ μᾶς τ' ἀνορθώσῃς πυγμή του ἡ βαρεῖα,
κι' ἄν μὲ τοῦ ἀλλούς διπλωμάτας
τὰς Δυνάμεις τῆς Ἀντάτας
τῆς ἐκάμαμε θηρία,
τώρα ποῦθ' ὁ Βενιζέλος διορθώνονται τὰ λάθη
καὶ μὲ σα νὰ σοῦ λένε μήνη πιστεύῃς πῶς ἔχαμη
ἡ σπουδαία εύκαιρια !

Θάρρει καὶ πάλιν θάρρουμε στὰς πρώτας εὐτυχίας.
Προτοῦ νὰ βγῇ δι Τρυγητῆς
ἐσὺ θὰ ἥσαι σιτιστής
κι' ἔγω ἐπιλογίας.

Τώρα ποὺ μᾶς ὑνέλαβε καὶ πάλιν δι Μεσίας,
αἰσιόδοξως νὰ μιλήσης
καὶ μὴ ποτὲ μελαγχολῆς
μὲ σκέψεις ἀπαισίας.
Μπλεγμένη σὲ περισπασμοὺς
δὲν θὰ τὴν γδῆις τὴν χώρα.
Μάθε πῶς οὔτε καὶ σεισμοὺς

διατρέψαι μὲ τοῦ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΙΓΑΙΟΥΡΙΟΥ

Πανέργαστα καὶ μέλιτα
ναχήσ Βευλαρδούς απεναντί σου
καὶ τὴν Ἀντάτα μ' αὐτοὺς ἀντάμα
νὰ σοῦ γυρεύουντα Σέρρας καὶ Δράμα,

νάχης όπίκου τὴν Ἰταλία
καὶ πεθερά σου τὴν Μαστραγγλία,
καὶ σὺ ποῦ στέκεις ἐν ἀποαξίᾳ
νᾶσαι στὸ ἔλεος τοῦ Εὐταξία !

Γιὰ συλλογίσου μωρὲς ζευζέη,
νᾶν ἡ Ρουσία χωρὶς φουσένι,
τοῦ δὲ Κατόρνα οἱ Βερσαλλιέροι
ναῦδον δύμήλες τὸ καλοκαῖρι
κι' ἀποκλεισμένοι μέσ' τὴν Γκορίτσια
νὰ τραγουδᾶν «κρότος ντελίτσια»
καὶ σὺ, ποῦ πάντοτε σ' ἔστεψε νίκη,
νᾶσαι οὐδέτερος μὲ τὸ Βοζίκη !

Μὰ γιὰ φαντάσου μωρὲς ζαγάρι,
ἀπάνουμέ σου νᾶν οἱ Βουλγάροι
καὶ Τούρκοι δίπλα σου καὶ Μπεδουΐνοι,
κι' Ἀγγλοι παμπόνηροι στὴ Μιτυλήνη,
Φράγκων ἀγήματα στὴ Μικρασία
καὶ σὺ νὰ βρίσκεσαι δίχως Μεσία !

Σάν τὸ χαλάζι πέφτουν ἡ μπάλες,
καίονται χρόες μικρὲς μεγάλες
κι' ἐμεῖς, γιὰ σκέψου, μὲ ποιοὺς βρεθήκαμε ;
Ἄλλ' ἐπὶ τέλους τὰ μάγα πᾶνε,
οἱ Φαρισαῖοι ξανασκορπᾶνε
κι' ἥρθ' ὁ Μεσίας κι' ἀνυστηθήκαμε !

“Ελα Λευτέρη ! Δὲν ὑπομένω !
Δεκάξῃ μῆνες οὐδέτερῶ !
Σὰν φύλλο κίτρινο καὶ μαραμένο
μὲ ἔκαμ' ὁ Γούναρης τόσον καιρὸ !
Βράζει τὸ αἷμα μου,
θέλω νὰ δράσω,
πάλι τὸ στέμμα μου
νὰ τὸ δοξάσω.
Βάλε σὲ κίνησι στρατοὺς καὶ στόλους,
σήκωσ' τὸ γούρδο σου μετὰ θυμοῦ,
κάμ' ἐπιστράτεψι καὶ πάρ' τους ὅλους.
ἐκτὸς ἐμοῦ !

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΑΤΗ

Τραγούδια σεισμικά, κωμικοτραγικά.

Σὲ στιγμὲς δόπου μὲ φύρια
κατατρέχουν τὸ ἀγγούρια
ὅλ' οἱ ἀστυνομικοί,
Σὲ στιγμὲς ποῦ νοῦς σαστίζει
καὶ τὸν τόπο μας μαστίζει
κρίσις οἰκονομική,
μέσ' τὰ τόσα βάσανά μας,
τὸ ἀπερίγραπτα δεινά μας
καὶ τῆς φτώχειας τοὺς καύματας,
ἐγινήκαν τὰ Λουρδάτα
δπως ἀγγουροσταλάτα
ἐπροκτὲς μὲ τοὺς σεισμοὺς.

“Ησαν σπήτια ραγισμένα
κι' ἀφ' τὸν πρώτον χορό,
ἄλλα ἐπροκτὲς κανένα
δὲν ἀπόμεινε γερδό.
Ηρώτα πρώτα τὸ Ἀρδαράνη
τῶνται δίξει τὸ νταδάνη,
καὶ τὸ φίλου τὸ ὄρφανο
τῶνται δίξει κι' ἐκείνοι.
Καὶ τοῦ καπιτά Σταμάτη
τῶνται κάμει χαραμπάτη,
καὶ τὸ σπήτη τὸν Μπουφή,
βούσκου ἔλασι μαρφή.

Τοῦ Κουζάνου κι' δλα τὸ ἄλλα
ἔχουν ρήγματα μεγάλα

δόπου εἰν' ἀπελπιστὰ.
Κι' δπως ἐγινήκαν ἥδη,
δὲν θὰ μείνῃ κεραμόδι
μὲ ἄλλη μία κούνησιά.
Ο Θεός μὲ τοὺς πωλέμους
ἐκ θυμοῦ κι' αὐτὸς πηδᾶ.
Μὲ σεισμὸς κι' αὐτὸς χορεύει
κι' δλα τὰ ξεθεμελεύει
τὰ καλύθια τοῦ Λουρδᾶ.

Μὲ τὸ σεισμὸ χορέψανε
πολὺ καὶ τὰ Βλαχάτα
μὲ ἀκόμα περισσότερο
τὰ μαύρα τὰ Μουσάτα.
Καὶ θύμα καὶ τὸ σπήτη μου
εἰν' τοῦ σεισμοῦ τεῦ ἀτιμου
καὶ μὲ ἔκαμε τὸ φυκαρά
νὰ βλέπω τὸ ἀστρα καθαρὰ
μέσ' ἀπὸ τὸ ιρεβάτη μου.

“Αλλογενεῖς ἀν κάμη,
δὲν θὰ μείνῃ ἥπεδο.
Βράχος ἥταν τὸ δικό μου
κι' ἐγείνε χαλέπεδο.
Απὸ πάνω κι' ἀποκάτω
θρίσκεται ξελέστατο
καὶ εἶναι τώρα σάν τὸ Σεράτο
δίπειρο κι' ἀθλεστατο.
Τὰ παλάτια στὴ Λακύθρα.
δλα τάκαμε μιζύθρα.
Μὰ καὶ μέσα στὴν Πεσάδα

δόστου, δόστου κουνησῆς,
ἐκατέστρεψε πολλῶνε
λέγου χάριν κοπελλῶνε
τοῇ μισθέρνες χτενισῆς.

Μέσα στὰ Φερεντινάτα
δλα ἔγιναν καπνὸς
π' οὔτε νάθελε περάσει
ἀπὸ δαῦτα Γερμανὸς.
Πέρα στὰ Ποταμιανάτα,
κάτου στὴν Ἀγιὰ Θυμιά,
λέν' πᾶς ἔγινε περίπου
τοῦ Βελγίου κι' ζημιά.

Ἐκουνιστήκαν τὰ Σπαρτιά,
τὰ Ζάλα, κι' Πεσάδα,
μὰ τὴ μεγαλη συφορὰ
τὴν ἔλαζ' κι' Λευκάδα.
Αἴφνηδίως κι' ἀσφάτως
ἔπεις' κι' Βασιλική,
γιὰ νὰ διοικοῦν τὸ Κράτος
οἱ ἀντίτια τοῦ Βοζίκη.

Μέσ' τοῦ «Τούριστ» τὸ σαλόνι
ἥταν^ο οἱ ἀκτὸν δαιμόνοι
σὲ διάσκεψι φαιδρή,
ποὺ σεισμὸς δαιμονισμένος
(καὶ μαζὺ τοὺς θυμωμένος)
ξεριζώνει τὸ Νιδρὶ,
καὶ δὲν ἔμεινε χαλίκι
μέσα στὴ Βασιλική^η
ἔξ αιτίας τοῦ Βοζίκη
πούθελε νὰ διοικῇ.

Στοὺς Λευκαδίους συφορὰ
μὰ καὶ σ' ἐμᾶς τὰ ίδια,
κι' δλίγα ἔμειναν γερὰ
στὸ Κράτος περιμμύδια.
Καταστροφὲς στὴν Πύλαρο
ζημίες στὸ Νησιώδωρ,
καὶ στὸ Νιδρὶ σκοτώθηκε
νεαρωτάτη κόρη,
μοιραίως δ' ἥδη βρίσκεται
σὲ χῶμα μαύρου λάκκου,
θύμα κι' αὐτὴ τῆς γρουσουζιάς
τοῦ Τριανταφυλλάκου.

Γιὰ νὰ γενῇ μὲ τὸ σεισμὸ^ο
τέσση ζημιά στὸ Θάλαι,
ἀλλέως δὲν τὴν ἐξηγῶ
παρὰ γιὰ νάχουμ^ο ὑπουργὸ
τὸν Πρωτοπαπαδάκη.
Κι' ἄν κατεστράψῃ τὸ Νιδρὶ^ο
καὶ τὰ Φερεντινάτα,
φταίει πολὺ κι' δ' Γούναρης
μὰ φταίει κι' ἡ Ἀντάτα.

Τέσσες μεγάλες συφορὲς
πῶς νὰν τῆς ἀραδιάσω^ο ;
Χαλέπεδο κι' Ἡρισσο^ο
ἐρείπια κι' ἡ Ἀσσο.
Ἡ ἐκκλησὶα καὶ τὸ σκολεϊδ
σωρὸς ἐπέσαν^ο κάτω
καὶ νέα τώρα βάσανα
θρήκαν τὸ Γιαννουλάτο.

Καὶ στὸ Ληξούρι ἔγεινε
σημαντικὴ ζημιά.
Στὴ θέσι τῆς δὲν ἔμεινε
διάνοια καμψία.
Ἐζημιώθηκε πολὺ^ο
τὸ Ληξούριον^ο κι' χώρα,
ἀλλ' εὐτύχως μέσ' τὴ Βουλή^η
εἰν' δ' Βιθένιος τῷρο^ο
κι' οἱ ἀτυχεῖς εἴ τοῦ οικοτοῦ
καὶ τοῦ περιστρέψαν^ο
ελπίζουν αναρριτική^η
καὶ λιαν μαρτυρίαν^η
τὴν δράσιν τοῦ δετόρου.

Ο ΠΙΣΤΟΣ

Ο Σκύλος πάλιν δ πιστὸς
στὸ πλάι τοῦ Τσοπάνη^ο
μ' ἀγέρωχη τὴν οεφαλὴ^η
κι' ἀ ν ο ρ θω μέν ο τὸ μαλλὶ^η
ἐπρόβαλλε στὴν Στάνη !

Οι λύκοι ποὺ μέσ' τὴν αὐλὴ^η
ἐμπήκαν ἀφ' τὸ Μάρτη^ο
κι' ἐπιστευσαν πῶς τὸ Σκυλὶ^ο
ποτὲ δὲν θὰ ξανάρτη,
κι' ἀρχίσαν τὰ σχέδια
τὰ παλαιά τὰ ίδια,
νὰ ροκανίζουν ξέγνοιαστοι
καὶ πρόβατα καὶ γίδια,

Ἐταραχθήκαν πολὺ^ο
στὴν αἰφνηδία συμφορὰ
καὶ φεύγουν ἔντρομοι, δειλοὶ^ο
μὲ μέσ' τὰ σκέλη τὴν δρὰ !

Φεύγουν καὶ κανεὶς δὲν στρέψει
οὔτε πίσω του νὰ γδῆ !
Τρέμουν τὸ Σκυλὶ στὴ Στάνη
καὶ φοβῶνται τοῦ Τσοπάνη^ο
τ' ἀγριλήπτικο ραβδῖ !

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

Σδμα ίσχο καὶ μεστό.
Λουστριγάμι φίνο.
Πανταλόνι γυριστὸ
(βρέχει στὸ Λονδίνο.)

Σὲ σκαλι πολὺ ψηλὸ
ἔξητούσε κάτι.
Τοῦπαν^ο δχι στρογγυλό.
(Βρέχεται στὴν πλάτη.)

Ζωηροῦλα, πεταχτή,
μὰ καρά κοπέλα.
Εἶν' ή μέση της σφιχτή^η
μὲ φαρδὺ κορδέλα.

Μὰ καὶ κάπου πεταχτή
δίνει τὴ ματιά της
καὶ θαρρῶ πῶς κάτι τὴ
σφίγγει τὴν καρδιά της !

Νέος ντιστεγκέ πολὺ^ο
μὲ προσόντα μύρια.
Διαρκῶς σοῦ δμιλεῖ
γιὰ έπατομμύρια.

Μ' δλα τὰ μπακάλικα
νταραβέρι κάνει,
μὰ τὸ πορτοφόλι τον
πάντα τὸ ξεχάνει!

ΤΟ ΣΙΓΜΑ

Ο ΞΙΦΙΑΣ
Χωρὶς πολλὰ συστατικὰ,
χωρὶς φιλοσοφία,
διαπόρι δὲν θεναύρετε
ταχὺ σὰν τὸν Ξιφία.

Μ' αὐτὸ νὰ φεύγη συνιστῶ
στὸν κάθις πατριώτη
ἄν δραπά τὴν ἀνεσι
καὶ τὴν καθαριότη.

Μὲσ' τὸν Ξιφία μοναχὸ^ο
ποὺ μ' εἰχει ἀπιέστη,
εὐστίκα τὸ λαπό πορ φαι
καὶ τὸ φαρδὺ κρεδάτι.

ΠΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΝΕΩΡΥΞΗ

δὲν θὰ μέ βρήτε ψεύτη.
μπονόρα κάθις Πέφτη.

**ΕΙΔΗΣΕΙΣ
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
ΚΡΙΣΕΙΣ**

— Επειδή τὸ προσεχὲς Σάββατον συμπίπτει ἡ ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου, καὶ ἀνάγκην τὸ Ζιζάνιον θὰ ἐκδοθῇ τὴν Παρασκευὴν.

— Περιειλθὼν τὰ σεισμοπαθῆ μέρη δικαιομηχανικός, ἔβεβαίωσε τὰς γενομένας ζημίας ἐν Πιλαράφῳ δικαιογάφαμεν ταύτας εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον.

— Ωσαντώς σημαντικῶς ἐβιλάρησαν ἐν τῶν σεισμῶν τὸ Φισκάρδον, Τσελεντάτα καὶ Ἀσσός ἢ τὸ σχολεῖον καὶ ἡ ἐκκλησία τῆς Παναγίας ἐκηρύχθησαν τελείως ἐτοιμόρροπο.

— Ο νομαρχεύοντος καὶ Μαρκόπουλος ἐτηλεγράφησεν εἰς τὸ Υπουργεῖον νὰ ἀποσταλῶσι τοῦλάχιστον 150 στρατῶν διὰ τὰ σεισμοπαθῆ μέρη.

— Η Κυβέρνησις ὑδεμίαν ἀτυχῶς κορηματικὴν συνδρομὴν δύναται νὰ παρέξῃ εἰς τοὺς ἐκ τῶν σεισμῶν ἡμιωθέντας, ἵνεκεν τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως.

— Καὶ συνεπῶς ἀπομένει μόνον ἡ φιλανθρωπία τῶν δυναμένων νὰ τοὺς βοηθήσωσι.

— Μέχρι σήμερον οὐδεμίᾳ ἐγένετο σκέψις περὶ ἔσχηνων.

— Ο σταριδόναρπος ἡσκίσεν ἥδη μεταφερόμενος ἐν τῶν ἔξοδων. Ή πούτης του εἶναι σχετικῶς καλή, ἀλλὰ ἡ ἐσοδεία πολὺν ἡλιτρωμένη.

— Δὲν ὁρίσθη ἀκόμη ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς. Οἱ ἔμποροι δύμως ἀγοράζουσιν ἐν διαλειμμάτων τὸ πρόγαμα πρὸς 140 δραχμὰς τὸ χιλιότιχον.

— Ἐπλέξεται ὅτι ἡ τιμὴ θὰ αὐξηθῇ, παρὸ ὅτι τὰ μεγάλα ἔξοδα τὰ ὄποια ἀπαιτεῖ ὡς ἐκ τῆς καταστάσεως, ἡ ἔξαγωγή.

— Αἱ οἰκονομικαὶ στενοχωρίαι τοῦ Δήμου Ἀγριστολίου, ἡσκίσαν νὰ γίνωνται πολὺν αἰσθηταῖ. Ἀποροῦμεν πῶς θὰ τὰ καταφέρῃ ὁ κ. Δημάρχος, διόποτε διμολογουμένως ἐργάζεται παντὶ σθέντε πρὸς τοῦτο.

— Μετὰ τὴν ἀναχώρησην του Ἑλληνικοῦ θιάσου ἡ πόλις μας ἐνέκρωσε πάλιν κατὰ τὰ συνειθυσμένα.

— Η ζωὴ ἀναφαίνεται τῷρα εἰς τὰς ἔξοχὰς. Ιδίως δὲ εἰς τὴν Λείβαθα.

— Εἰς τὰ Σβορωνάτα περούνην δανμάσια αἱ ἔκει παραθεοζύζουσι οἰκογένεια.

— Διότι ἐκ συμπτώσεως μαζεύονται ἔκει ὅλα τὰ καλλίτερα καὶ πιὸ χαριτωμένα κορίτσια.

— Τὰ παρακολούθει δύμως παραλλήλως καὶ ἡ ἀρσενικὴ νεολαία.

— Εἰς τὴν Λακύθη ἐπίσης διαιρένονται ἀρκεταὶ οἰκογένειαι.

— Άλλα καὶ εἰς τὰ Φραγκάτα συνεντυώθη ἀρκετὸς κόσμος ἐκ τῆς πόλεως.

— Καὶ γίνεται ἔνας λαμπρὸς περίπατος καθ’ ἔστεραν εἰς τὸν δρόμον τῆς Μονῆς τοῦ Ἀγίου.

— Αὔριον τὴν ἑσπέραν δίδεται εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόστολων μία σχολικὴ ἑορτὴ καθ’ ἥν θὰ πασταθῇ ὑπὸ μαθητῶν τὸ δρῦμα τοῦ Μελά «Ο Ἀθανάσιος Διάκος» καὶ θὰ ἀπαγγελθῶν διάφορα ποιήματα.

— Τὴν ἑορτὴν δίδεται μία τιμὴ καὶ πτωχὴ κόρη ἡ Εὐαγγελία Ν. Φανοῦ, ἡ τις πρὸ ἐπώνυμως ἐργάζουμενη, συντηρεῖσα μήκοδον σχολεῖον.

— Καὶ επειδὴ διὰ τοῦ νέου νόμου διεμενεῖ ἡ νὰ πλείσῃ τὸ σχολεῖον τῆς ἡ παστολική διπλωματοῦχον νηπιαγωγοῦ, ἀναγκάσσεται νὰ δώσῃ τὴν παράστασιν αὐτὴν μὲ μονδραχμούν εἰσόδον, διπλαὶ τὰν ἐπιτηδεύματα καὶ τὰν παθητικά.

— Ελπίζουμεν διὰ τοῦ νέου νόμου διεμενεῖ ἡ νὰ πλείσῃ τὸ σχολεῖον τῆς ἡ παστολική διπλωματοῦχον νηπιαγωγοῦ, ἀναγκάσσεται νὰ δώσῃ τὴν παράστασιν αὐτὴν μὲ μονδραχμούν εἰσόδον, διπλαὶ τὰν ἐπιτηδεύματα καὶ τὰν παθητικά.

— Επέστρεψεν εἰς τοὺς ἀνά την εὐρώ πηγαντείδιον τοὺς, διεβαστὸς συμπλήτης κ. Πλάτων Βένιας.

— Η κόρη τοῦ σεβαστοῦ συμπλήτου μας κ. Παύλου Γρατσάτου, δεσποινὶς τῆς Ἐλενίτσας, ἔτεσεν ἐν Ἀθήναις τοὺς γάμους τῆς μετὰ τοῦ κ. Παναγιώτου Παπανικολάου πρωτοδίκου, εἰς οὓς εὐχόμενα τὴν εὐτυχίαν ἀδιάλειπτον.

— Τὸ ἐργοστάσιον τῶν προσφύγων ἐσταμάτησε τὰς ἐργασίας του ἐλλείψει κλωστῶν.

— Νομίζουμεν διτὶ ἐπιβάλλεται τὰ ληφθῆ κάποια φροντὶς διὰ νὰ μὴ πεινάσουν τοσαν ἀναξιοπαθῆ πλάσματα.

— Ἀπεβίσθε καὶ ἐκηρυχθῆ τὴν Τετάρτην ἡ ἀγαθὴ καὶ φιλόστορος δέσποινα Στέλλα χήρα Σταύρου Φραγκοπούλου ἡς τοὺς συγγενεῖς συλλυπούμενα.

— Τὴν παοελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀπεβίσθεν ἐν «Ἀγίᾳ Εὐφράτῃ καὶ ἐπάφῃ ἐν Μουσάτοις» Ἀνοὶ Λειβαθοῦς ἡ ἀγαθὴ πρεσβύτερης Φωνθουνάτα Γεωργοπούλου φιλόστορος μήτηρ τοῦ Ιατροῦ Δ. Γεωργοπούλου ὃν μετὰ τῶν λοιπῶν οἰκείων συλλυπούμενα.

— Ἐπίσης ἀπεβίσθε καὶ ἐκηρυχθῆ τὴν ἀγαθὴν φανακάτοις καὶ Κιριακοῦλα Λυκούρδη φιλόστορος μήτηρ τοῦ κ. Μιχαὴλ Λυκούρδη ἐμπόρου καὶ τῶν ἄλλων ἀδειῶν τούς καὶ συλλυπούμενα.

— ENOKIAZETAI ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου ἡ ἀνώγαιος οἰκία τοῦ Ιατροῦ κ. Γεωργ. Ἰγγλέση ἐν διῷ Ηλία Ζερβοῦ ἀριθ. 61. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ίδιοκτήτῃ.

— ΕΠΙΣΗΣ ἐνοικιάζεται ἡ ἀνώγαιος οἰκία Ν. Μήλα ἐν διῷ Βύρωνος. Πληροφορίαι παρὰ τῷ ίδιοκτήτῃ.

— ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία εὐάεος καὶ εὐή λιος κειμένη εἰς κεντρικότατην θέσην τοῦ ιατροῦ τῆς Γραφείων καὶ ανάπτυξης, κήπου καὶ λοιπῶν χρειωδῶν, καταληλοτά τη διὰ θερινὴν διαμονὴν, εἰς τιμὴν σιμ φέροισαν. Πληροφορίαι παρὰ τῷ φαρμακοποιῷ κ. Πολυβίῳ Μαρκοπούλῳ.

— ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 9. Αὐγούστου 1915 ἐνεργηθήσεται ἀπὸ 10 1/2 π. μ. μέχρι τῆς μεσημβρίας ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἐπιστοπῆς, μειοδοτε καὶ δι’ ἐνσφραγίστων προσφορῶν δημοπρασία διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ κτιρίου τῆς Κορυταλενέου Βιθλιεθήκης. Τῆς διακηρύξεως, προ ὑπολογισμοῦ, σχεδίων κ. τ. λ. δύνανται εἰς δουλέμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν, πρωσερχόμενοι παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Κορυταλενέου Διαιτηκοῦ Συμβουλίου κ. Β. Μαρκέτῳ. (Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Κορυταλενέου Δ. Σ.)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

— Επρόβαζεν διὰ τοῦ παρόντος τὴν ἀπειδον εὐγνωμοσύνην μας πρὸς διπλατὰς τοὺς συμμερισθέντας τὸ πένθος μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ προσ φιλοῦ πατρὸς συζύγου καὶ ἀδελφοῦ. Η οἰκογένεια Παν. Κυρρώντων καὶ ἀδελφοῖς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

— Απαραίτητον αἰσθάνομαι καθῆκον για ἐκφράσων δημοσίᾳ τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας μου εἰς τὸν ἀριστον Διευθυντὴν τοῦ Νοσοκομείου Ιατρὸν κ. Γ. αννουλάτου, ιδίᾳ δὲ εἰς τὸν ἐγχειρίσαν τὰ με διαπρεπή χειρούργον κ. Φραγκόπουλον, εἰς τὸν εὐελπια ιατρὸν κ. Μεταξάντην, καὶ τὸν ιατρὸν Καραϊσταρίου.

— Καὶ γίνεται ἔνας λαμπρὸς περίπατος καθ’ ἔστεραν εἰς τὸν δρόμον τῆς Μονῆς τοῦ Ἀγίου.

— Αὔριον τὴν ἑσπέραν δίδεται εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόστολων μία σχολικὴ ἑορτὴ καθ’ ἥν θὰ πασταθῇ διπλωματοῦχον νηπιαγωγοῦ, ἀναγκάσσεται νὰ δώσῃ τὴν παράστασιν αὐτὴν μὲ μονδραχμούν εἰσόδον, διπλαὶ τὰν ἐπιτηδεύματα καὶ τὰν παθητικά.

— Ελπίζουμεν διὰ τοῦ νέου νόμου διεμενεῖ ἡ νὰ πλείσῃ τὸ σχολεῖον τῆς ἡ παστολική διπλωματοῦχον νηπιαγωγοῦ, ἀναγκάσσεται νὰ δώσῃ τὴν παράστασιν αὐτὴν μὲ μονδραχμούն εἰσόδον, διπλαὶ τὰν ἐπιτηδεύματα καὶ τὰν παθητικά.

— Αγγελική Κάκα.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

— Εἰδοποιῶ τὴν Καρδιτσά τοῦ πελατείαν μου εἴτε κατήσταισα τέλειων τὸ ἐπιπλο ποεῖν τὸ διπλούν ἐργάζεται ἐπωας πρὸς καλλιτεχνώτατα καὶ μὲ τιμᾶς ἀσυναγωνίστους.

— ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΛΕΥΚΟΚΟΙΛΟΣ

**ΚΛΙΝΙΚΗ
ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ
ΞΕΝΟΚ. ΠΑΞΕΙΝΩΠΟΥΛΟΥ ΙΑΤΡΟΥ
ΕΝ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΩ**

— Η κλινικὴ δέχεται πρὸς νοσηλείαν διπλατὰς τοὺς ἀσθενεῖς ἐκτὸς τῶν πασχόν των ἐκ φυματώσεως (φθίσεως πνευμόνων κτλ.).

— Εν τῇ κλινικῇ ὑπάρχει χειρουργεῖον τελειωτάτου συστήματος, ἐν φύγονται ὅτις μεταπλάσιαν δεποτὶς πρώτης θέσεως, οἵτινες ἀπολαμπάνουσιν ἀπαντάς τὴν ἰδίαν περιποίησιν, μηδεμιᾶς γενομένης ἐξαιρέσεως. Ο δὲ διστενής, πληρωμῶν ἀπὸ δραχμῶν πέντε καὶ ἀνώτερον τὴν ἡμέραν, θαυμάτων εὐημέρων, θαυμάτων εὐημέρων, θαυμάτων εὐημέρων, θαυμάτων εὐημέρων, θα